

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Guldskat

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 218. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893297332336/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

»Mit søde Barn! min Guldskat!« sagde Moderen og grød; [69]
men Brødtrommen sang, ind ad, ikke ud ad:
»Lotte ist todt! Lotte ist todt!« ja nu er den Vise ude!«

Visen var ikke ude, den havde endnu tilbage mange Vers,
lange Vers, de allerdeiligste, en Lævsens Guldskat. 5

»Hun fjanter om og skaber sig!« sagde Naboer. »Alverden skal løse Brevene, hun faaer fra hendes Guldskat, høre hvad Aviserne sige om ham og hans Violin. Penge sender han hende, det kan hun trænge til, nu hun sidder Enke!«

»Han spiller for Keisere og Konger!« sagde Stadsmusikanten. 10
»Det faldt ikke i min Lod; men han er min Elev og glemmer ikke sin gamle Lærer!«

»Fader drømte saamænd,« sagde Moder, »at Peter kom hjem fra Krigen med Sølvkors paa Brystet, han fik det ikke i Krigen, der er det nok sværere at faae! Nu har han Ridderkors. Det 15
skulde Fader have oplevet!«

»Berømt!« sagde Brødtrommen, og Fødebyen sagde det med: Trommeslagerens Søn, Peter med det røde Haar, Peter, de havde seet som Lille med Træskoer paa, seet som Trommeslager og spille op til Dands, berømt! 20

»Han spillede for os før han spillede for Kongerne!« sagde Borgemeisterens Frue. »Han var den Gang reent henne i Lotte! han saae altid høit op! den Gang var det næsvist og fabelagtigt! Min egen Mand loe, da han hørte om det Pjank! Nu er Lotte Etatsraadinde!« 25

Der var lagt en Guldskat i Hjerter og Sjæl hos det fattige [67]
Barn, der som lille Trommeslager slog »Marsch, fremad!« Seiersslag for dem, der vare ifærd med at vige. Der laae i hans Bryst en Guldskat, Tonernes Væld; det brusede fra Violinen, som var der et heelt Orgel drinde, som dandsede hen ad Strængene alle en Sommernats Aften; man hørte Droskens Slag og Menneskets fuldklare Stemme; derfor rungede det til Henrivelse gennem Hjerterne, og bar hans Navn gennem Laudene. Der var stor Ildebrand, Begeistringens Ildebrand. 30

»Og saa er han saa deilig!« sagde de unge Damer, de gamle 35
med; ja den ældste anskaffede sig et Album for berømte Haarlokker, bare for at kunne udbede sig en Lok af den unge Violinspillers rige, deilige Haarvæxt, en Skat, en Guldskat.

Og ind i Trommeslagerens fattige Stue traadte Sønnen, fiin

7 hendes] sin kt. 38 deilige] tilføjet af fremmed hånd i t. — en Skat, en Guldskat] herom s. c, der er slettet i korr. vistnok af forf.; ikke s + kt.